

Псалам 34 .

(Псалам) Давидов.

1. СУДИ, Господе, онима који ми чине неправду, војуј против војујућих на ме.
2. Узми оружје и штит, и устани у помоћ моју;
3. извуци мач и препречи (пут) насупрот гонитеља мојих; реци души мојој: Ја сам спасење твоје.
4. Неке се постиде и посраме који траже душу моју, нека се поврате натраг и посраме који ми смишљају зло.
5. Нека буду као прах пред лицем ветра, и Анђео Господњи нека их сатре;
6. нека буде пут њихов тама и склизнуће, и Анђео Господњи нека их прогони.
7. Јер ми узалуд скрише јаму замке своје, узалуд вређаше душу моју.
8. Нека му дође замка коју не зна, и гвозђа која (мени) прикри нека њега ухвате, и нека (сам) у исту замку упадне.
9. А душа моја обрадоваће се Господу, узвеселиће се спасењу Његовом.
10. Све ће кости моје рећи: Господе, (Господе), ко је сличан Теби? Који избављаш сиромаша из руке јачих од њега, и сироту и убогог од грабитеља њихових.
11. Усташе на ме сведоци неправедни, оно што не знађах питаху ме;
12. узвратише ми зла за добра, и неплодност (учинише) души мојој.
13. А ја, када ми они досађиваху, одевах се у врећу (жалости) и постом смиравах душу моју, и молитва моја у недра моја вратиће се.
14. Као ближњем, као брату нашем, тако угађах; као плачући и сетујући, тако се смиравах.
15. А (они) против мене веселише се и окупише, сабраше на ме ударце, и не знадох (зашто); раздељују ме, и не бише ганути (да престану).
16. Искушаваху ме, ругаше ми се поругом, шкргутаху на ме зубима својим.
17. Господе, када ћеш погледати? Поврати душу моју од злодејства њиховог, од лавова јединицу моју.
18. Исповедаћу Ти се у цркви великој, у народу многим хвалићу Те.
19. Нека се не порадују нада мноштва који ми непријатељују неправедно, који ме мрзе узалуд и намигују очима.^[1]
20. Јер мени говорише мирне (ствари), а с гњевом лукавства замишљаху.
21. И раширише на ме уста своја, и рекоше: добро! добро! видеше очи наше.
22. Видео си, Господе, не прећути; Господе, не одступи од мене.

23. Устани, Господе, и похитај на суд мој,
Боже мој и Господе мој, на парбу моју.
24. Суди ме, Господе, по правди Твојој, Господе Боже мој,
и нека се не порадују због мене.
25. Нека не кажу у срцу своме: добро! добро!души нашој;
нити да кажу: Прогутасмо га!
26. Нека се постиде и посраме уједно који се радују злу моме;
нека се обуку у стид и срамоту који су надамном велеречиви.
27. Нека се радују и веселе који хоће правду моју,
и нека кажу заувек: Нека се велича Господ!
они који хоће мир слуги Твојој.
28. И језик мој поучаваће се правди Твојој,
сав дан похвали Твојој.